

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης → bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ



Η Αννούλα του Sydney

Ο Στέλιος Ραγής ενώ πλησίαζε την άγνωστη γυναίκα που του χαμογελούσε, βρέθηκε μπροστά σε ένα απρόσμενο γεγονός, κάτι που καν φανταζόταν που θα μπορούσε να συμβεί.

Η άγνωστη- που δεν ήταν άλλη από την Ισμήνη-ξαφνικά να χάνει την ισορροπία της να τρεκλίζει, και να σωριάζεται, στα πόδια του, λιπόθυμη. Αμέσως έσκυψε πάνω της, πιάνοντας της το χέρι να δει τον παλμό της. Ήταν η πρώτη φορά που αντίκρυζε τέτοιο γεγονός.

Η Ισμήνη έμενε εκεί με τα μάτια κλειστά, να μη δείχνει σημεία ζωής. Τρόμαξε. Άρχισε να φωνάζει δυνατά στα αγγλικά ζητώντας βοήθεια.

Μαζεύτηκε αρκετός κόσμος γύρω. Ένας αστυνομικός που αντιλήφθηκε το γεγονός, από το σημείο που στεκόταν, πριν προχωρήσει προς τον κόσμο, έστειλε σήμα, ζητώντας την αποστολή ασθενοφόρου.

Ο Στέλιος Ραγής έμεινε γονατιστός δίπλα της κρατώντας το χέρι της. Στον καθένα που ρωτούσε επαναλάμβανε τα ίδια λόγια:

-Δεν γνωρίζω την κυρία. Ενώ στεκόταν απέναντι μου σωριάσθηκε λιπόθυμη.

Ορισμένες γυναίκες έβγαλαν τις κολόνιες τους και προσπαθούσαν να την συνεφέρουν, αλλά η Ισμήνη δεν αντιδρούσε.

Ανάμεσα στο πλήθος που συγκεντρωνόταν συνεχώς γύρω της, βρέθηκε και ο Άλκς, που είχε χάσει ξαφνικά την Ισμήνη, και από ένστιχτο τον οδήγησαν τα βήματα εκεί.

Όταν είδε την Ισμήνη πεσμένη στο έδαφος, έσπρωξε τον κόσμο και γονάτισε και αυτός δίπλα της και άρχισε να της χαϊδεύει το πρόσωπο, λέγοντας το όνομά της:

-Ισμήνη, Ισμήνη με ακούς;

Ο Στέλιος Ραγής, ο άγνωστος και για τον Άλκς άνδρας, έμενε και εκείνος γονατιστός δίπλα της, κρατώντας συνεχώς το χέρι της.

Ακούγοντας το Άλκς να προσπαθεί να συνεφέρει την γυναίκα λέγοντας συνέχεια το όνομά της κατάλαβε.

Το όνομα «Ισμήνη», ήταν γραμμένο μαζί με τα άλλα, πάνω στο χαρτόνι που κρατούσε, και το οποίο άφησε δίπλα του και τώρα το ποδοπατούσε ο κόσμος που είχε συναχθεί.

Θυμήθηκε όμως και το άλλο όνομα που είχε γράψει στο χαρτόνι: «Άλκς».

Βέβαιος ότι είναι αυτός που περίμενε να συναντήσει στο λιμάνι με την Ισμήνη του, είπε σε σπασμένα ελληνικά:



-Είσαι ο Άλκς;

Ο Άλκς, παρά τον φόβο και την αγωνία του για την Ισμήνη, απόρησε που ο άγνωστος εκείνος άνδρας που κρατούσε το χέρι της Ισμήνης γνώριζε το όνομά του.

Ακούστηκε η σειρήνα του ασθενοφόρου. Όλοι αποτραβήχτηκαν αφήνοντας χώρο στους άνδρες του ασθενοφόρου, που κρατούσαν το φορείο, να περάσουν.

Οι νοσηλευτές πλησίασαν την Ισμήνη, της έβαλαν οξυγόνο, την σήκωσαν και την έβαλαν στο φορείο προχωρώντας προς το όχημα.

Τους ακολούθησε ο Άλκς και πίσω του ο Στέλιος Ραγής και μπήκαν και οι δύο στο όχημα που μετέφερε την Ισμήνη χωρίς να ανταλλάξουν κουβέντα.

Όταν έφθασαν στις πρώτες βοήθειες και έμειναν έξω στον διάδρομο, καθώς οι νοσηλευτές με το φορείο μετέφεραν την Ισμήνη στο δωμάτιο που ήταν οι γιατροί, ο Άλκς στράφηκε προς τον άγνωστο και τον ρώτησε απορημένα, μιλώντας του αγγλικά

-Πως γνωρίζετε το όνομά μου;

Ο Στέλιος Ραγής του χαμογέλασε ευγενικά. Στο χαρτόνι που κρατούσε στο λιμάνι υπήρχαν γραμμένα τρία ονόματα.

Για αυτό και τον ρώτησε:

Υπάρχει και άλλη γυναίκα που περιμένει;

-Όχι απάντησε ο Άλκς. Εκείνη η γυναίκα η Κυριακούλα πέθανε. Ήρθα μόνο εγώ και η Ισμήνη που την θεωρώ αδελφή μου.

-Που είναι ο Πέτρος Πετρίδης; Ρώτησε ο Άλκς.

Τότε πληροφορήθηκε ο Άλκς ότι ο Πέτρος Πετρίδης δεν βρίσκεται πλέον στην ζωή.

-Ήταν για εμένα ο Πέτρος Πετρίδης του είπε ο άγνωστος άνδρας, το πρώτο μου αφεντικό και τον θεωρούσα σαν πατέρα μου. Περίμενε να συναντήσει την Κυριακούλα.

Τότε ο Άλκς τον ρώτησε:

-Ήταν συγγενής του Πέτρου Πετρίδη;

-Όχι απάντησε ο άλλος, ήταν η πρώτη του και μοναδική αγάπη. Δεν τον ήθελαν οι γονείς της και την πάντρεψαν με άλλον. Ο Πέτρος Πετρίδης ήρθε πονεμένος στην Αυστραλία. Δεν παντρεύτηκε ποτέ. Έζησε όλη του την ζωή μόνος, με την ανάμνησή της. Οι δύο μέχρι άγνωστοι άνδρες που στο μεταξύ συστήθηκαν μεταξύ τους, παρασύρθηκαν με μια πονεμένη ιστορία αγάπης, του Πέτρου Πετρίδη και της Κυριακούλας, όταν τους πλησίασε μια νοσοκόμα λέγοντας στα αγγλικά:

-Η κυρία συνήλθε. Μπορείτε να την δείτε.

Σπκώθηκαν και οι δύο απότομα και την ακολούθησαν στον θάλαμο των πρώτων βοηθειών.

Η Ισμήνη ξαπλωμένη στο κρεβάτι, ζαλισμένη ακόμη από την περιπέτεια της, δεν περίμενε να αντικρύσει τον Άλκς και τον μυστηριώδη ωραίο άνδρα μαζί, να την πλησιάζουν και να της χαμογελούν.

Πρώτος μίλησε ο Άλκς ο οποίος χαϊδεύοντας το χέρι της την ρώτησε:

-Είσαι καλά Ισμήνη;

-Ναι, απάντησε εκείνη, φανερά ταλαιπωρημένη από την περιπέτεια που πέρασε.

Τότε πήρε το θάρρος ο Πέτρος Ραγής που πλησιάζοντας πιο κοντά της έδωσε το χέρι του για να συστηθεί:

-Ονομάζομαι Πέτρος Ραγής και ήρθα να σας παραλάβω από το πλοίο.

-Και ο συγγενής της Κυριακούλας ο Πέτρος Πετρίδης που είναι; Ρώτησε αυτή, αποτεινόμενη στον Άλκς.

-Ο Άλκς γρήγορα της εξήγησε την όλη κατάσταση όπως του την διηγήθηκε, πριν από λίγο ο Στέλιος Ραγής. Η Ισμήνη έδειξε να τaráσσεται.

-Και εμείς που θα μείνομε τώρα; ψέλλισε απορημένα.

Ο Άλκς έμεινε να την κοιτά, χωρίς να μπορεί να δώσει μια απάντηση. Πράγματι δεν το είχε καθόλου σκεφθεί. Που θα έμεναν άραγε. Σε ποιο σπίτι θα πήγαιναν;

Γύρισε και κοίταξε απορημένα, τον Στέλιο Ραγή και στο πρόσωπό του διαγραφόταν μια μεγάλη απορία.

Ο Στέλιος Ραγής κατάλαβε την αμηχανία του Άλκς και της Ισμήνης. Ένωσαν και οι δύο χαμένοι, να τον κοιτάνε, χωρίς να τολμούν να του απευθύνουν το δικαιολογημένο ερώτημα:

-Τι γίνεται με εμάς, που θα μείνομε; Ο Στέλιος Ραγής τους χαμογέλασε ζεστά.

-Μην ανησυχείτε, τους είπε, θα μείνετε κοντά μου, σπίτι μου.

Το γυναικείο ένστιχτο της Ισμήνης την ώθησε να κάνει αμέσως την ερώτηση:

-Η γυναίκα σου, τα παιδιά σου θα μας δεχθούν κυρία Ραγή;

Ο Πέτρος Ραγής της απάντησε αμέσως:

-Δεν έχω γυναίκα ούτε παιδιά. Ζω μόνος και το σπίτι μου είναι πολύ μεγάλο.

.....

Για τον Άλκς και την Ισμήνη η ζωή τους θα αλλάξει ριζικά. Ποτέ τους δεν φαντάστηκαν ούτε στα πιο τρελά τους όνειρα, αυτό που θα αντίκρυζαν φτάνοντας λίγο αργότερα στο σπίτι του Στέλιου Ραγή.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)